

Overnemen voorzitterschap

En dan is het zover...met dank aan al zijn inzet, passie en betrokkenheid neem ik het stokje over van Anne Machiel als voorzitter van het bestuur.

Mijn naam is Marjolijn Offeringa. Ik ben getrouwd met Harmen en samen hebben we vier kinderen in de basisschoolleeftijd. Het werken met en voor kinderen/jeugd vind ik fantastisch. Ik zie hen als het kapitaal van de toekomst. Mijn focus ligt vooral op de kwaliteit van het werken met deze doelgroep. Momenteel houd ik mij bezig met het pedagogische buurtklimaat, preventie en coach ik casemanagers in de vrijtoegankelijke zorg.

Sinds 2009 ben ik lid van de vereniging en ruim twee jaar lid van het bestuur. De VJK sprak mij meteen aan bij de aftrap in Zwolle in 2009.

Toen als pedagoog in de kinderopvang, hield ik mij bezig met de ontwikkeling van jonge kinderen en de manier waarop jonge kinderen leren.

Langzaam sluipt het "schoolse leren" de kinderopvang binnen. Kennis over de ontwikkeling van jonge kinderen en wat jonge kinderen juist moeten doen om zich te ontwikkelen verdwijnt.

In de ontwikkeling van brede scholen en IKC's kwamen vraagstukken naar voren met betrekking tot de aansluiting van kinderopvang/peuterspeelzaal op het onderwijs. Er leek een spanningsveld te ontstaan tussen de unieke ontwikkeling van ieder individueel kind en "het klaarmaken" voor groep 1. Er kwam steeds meer focus te liggen op vaardigheden die van belang zijn in groep 1. "Zonder achterstand" binnen werd een veelgehoorde term.

Ik merk dat ik er moeite mee heb. Blijkbaar kan er op jonge leeftijd al een oordeel worden geveld over de ontwikkeling en zelfs over de kansen die je hebt/krijgt. Misschien vanuit een goede gedachte; want zo kunnen we eerder zien wat ieder kind nodig heeft en hierbij aansluiten? Maar met welk doel doen we dit? En welke (wellicht onbedoelde) boodschap geven we dan eigenlijk aan het kind?

Hoe meer ik er in dook, hoe meer ik mij verbaasde. Op beleidsniveau willen we voor ieder kind gelijke kansen. Maar wat zien we in de praktijk? Gemiddelde normen schijnen belangrijker te worden in het basisonderwijs. Oordelen over kwaliteit van onderwijs worden gedaan op basis van opbrengsten. Ik heb mijn twijfels. Aan de ene kant vind ik het goed dat er oog is voor kwaliteit van onderwijs. Aan de andere kant vind ik het kijken op deze manier te smal.

Ik kijk liever door een sociaal pedagogische (holistische) bril naar kinderen. Wat hebben kinderen nodig om tot volle ontplooiing te komen? Begrijp het kind vanuit zijn context (het systeem om hem heen) en sluit hierbij aan. Want naar mijn idee haal je dan het potentieel uit ieder kind en dit potentieel is van waarde voor de ontwikkeling van het land/van de wereld.

Het basisonderwijs zou, wat mij betreft, in het teken moeten staan van de basis die je nodig hebt als mens om staande te blijven in een steeds veranderende maatschappij met allerlei uitdagingen.

Veerkracht, flexibiliteit, doorzettingsvermogen, samenwerken, oplossingen bedenken, participatie, ontdekken waar je goed in bent en waar je interesses liggen, omgaan met ruzies en verzoening, positief denken, zelfbeeld en zelfvertrouwen ontwikkelen. Deze “vaardigheden” leer je vooral door te ervaren; te doen. Daarnaast basisvaardigheden zoals rekenen, taal, wereldoriëntatie en daarin het leren leren. Dit zou niet alleen binnen de muren van de school plaats moeten vinden, maar ook in de buurt/wijk rondom de school. Om zo maatschappelijke betrokkenheid en actief burgerschap te stimuleren.

Bovenstaande is niet nieuw. In (school-) beleids-plannen heb ik het gelezen. En in de praktijk zijn er basisscholen die zich richten op delen hiervan. Ik pleit voor uitbreiding van deze scholen en onderzoek naar de effecten van dit onderwijs op langer termijn. Om aan te tonen wat je in de vroege ontwikkeling (4-12 jaar) in de basis nodig hebt om tot volle ontplooiing te komen.

Met plezier draag ik bij aan de Vereniging Jonge Kind (VJK). Ik hoop je in de toekomst te ontmoeten.

Met vriendelijke groeten,

Marjolijn Offeringa
Voorzitter VJK